

3. The State of Online Harassment. Pew Research Center. URL:
<https://www.pewresearch.org/internet/2021/01/13/the-state-of-online-harassment/>
(дата звернення: 05.05.2020)

УДК 330

Решетников Е.І., магістрант,
Сумський державний університет
Мішеніна Г.А., к.е.н., доцент, науковий керівник
Сумський державний університет

КОНЦЕПЦІЯ ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Проблеми розвитку у світі - це виклики з багатовимірними ризиками, які потребують системних рішень. Сьогодні багатостороння співпраця відіграє життєво важливу роль у вирішенні багатьох спільних проблем, які долають географічні та часові межі. Жодна країна ще не досягла поєднання високого рівня розвитку людського потенціалу та незначної дії на навколишнє середовище. Наслідки зміни клімату, втрата біорізноманіття посилюються. Військові конфлікти, продовольча криза, зростання бідності. Все це серйозні, масштабні проблеми, що стоять перед людством сьогодні. І в контексті цих складних, невизначених параметрів поставлені завдання та шлях просування вперед стають більш чіткими завдяки вже визначеним глобальним Цілям сталого розвитку та Паризькій угоді. Зокрема, для України цей шлях за умов післявоєнного відновлення є необхідністю.

Так, комплексних рішень у галузі розвитку вже зараз вимагають проблеми бідності та нерівності, ефективності системи управління, стійкості до

зовнішніх впливів, захист довкілля та перехід до зеленої енергетики, інноваційні технології.

Структурні перетворення у зазначених та інших сферах передбачають врахування Порядку денного у сфері сталого розвитку на період до 2030 року.

Боротьба із бідністю та нерівністю може здійснюватися за допомогою використання можливостей інвестування коштів у нарощування людського потенціалу, необхідне для того, щоб люди могли переступити межу бідності та продовжувати рухатися вперед. Дане положення займає зараз і займатиме перше місце у пріоритетних завданнях держави у складний період післявоєнного відновлення, що передбачає врахувати принципи інклюзивного розвитку на державному, регіональному та місцевому рівні. Зокрема, основними складовими інклюзивного розвитку на місцевому рівні є: справедливий розподіл вигод розвитку та рівних можливостей; економічні можливості місцевих жителів (продуктивна зайнятість); громадська участь (партиципаторне бюджетування); охорона навколишнього середовища; адаптивна здатність (помякшення потрясінь існування) [1. с. 484]

Важливе значення для інклюзивного розвитку має загальний рівень добробуту населення країни і, чим він вищий, тим більш толерантне ставлення до вразливих, маргінальних груп населення. Зважаючи на посилення нерівності у статках, що особливо загострюється у воєнний та поствоєнний час, важливим вважається підхід, “щоб багаті поділилися з бідними”. Але в переносному сенсі. Передбачається, щоб громадяни зі статками брали участь (як партнери, поряд із владою) у формуванні доступу до ресурсів для вразливих категорій населення, ставали солідарними та більш соціально відповідальними. Для подолання нерівності та зменшення перепон для соціальної інтеграції перш за все необхідна політична воля, а далі - грошові витрати [2].

В умовах сьогодення та в період поствоєнного відновлення, вважаємо, що впровадження концепції інклюзивного розвитку має важливе значення для

України, оскільки це - новий вимір розвитку, що зосереджує увагу на найбільш маргінальних членах суспільства, беручи до уваги економічні, соціальні, екологічні аспекти та структурні фактори, які перешкоджають найбільшій частині представників суспільства брати участь у процесі розвитку. Це може стати поштовхом для економічного зростання без застосування жорстких заходів. При цьому враховується диверсифікованість економіки та робиться акцент на проблемах соціальної несправедливості, відбувається зростання зайнятості.

З позицій інклюзивного розвитку, новий інститут територіальних громад що сформувався в Україні, якраз повинен забезпечувати широку участь громадян у процесах життєдіяльності територіальних громад та управління ними, формувати ефективні механізми підвищення та розподілу доходів та бюджетних коштів зокрема, впроваджувати ефективні рішення щодо підвищення якості життя населення регіонів, особливо сільського. А фінансова децентралізація як інструмент регулювання розвитку регіонів може бути основою розробки механізмів забезпечення їх стійкого ендogenous зростання та інклюзивного розвитку зокрема.

Література

1. Bos, K. and Gupta, J. (2016), "Inclusive development, oil extraction and climate change: a multilevel analysis of Kenya", *International Journal of Sustainable Development & World Ecology*, vol. 23, no. 6, pp. 482 - 492., с. 484.
2. Попова О.Л. Інклюзивний розвиток: нова концепція чи оновлення концепції сталого розвитку? Творчі дискусії з системних проблем суспільного розвитку. - 2020, 1, с. 128–141. Режим доступу: http://eip.org.ua/docs/EP_20_1_128_uk.pdf